

22 augustus 2021, eenentwintigste zondag door het jaar B
Evangelielezing: Johannes 6, 60-69

Homilie

Jesus was door zijn Vader naar de wereld gezonden om aan de mensen een bevrijdende boodschap te melden. Wellicht hoopte Jesus dat zijn toehoorders hier dan ook positief op zouden reageren. En dat deden ze, althans in het begin. Want in de evangelies lezen we meermaals dat de komst van Jesus overal een grote menigte lokte en dat velen die in Hem geloofden zich lieten dopen. Maar na een tijdje nam dat enthousiasme af en stootte Jesus op weerstand. Deze weerstand groeide naarmate zijn boodschap duidelijker en concreter werd. Ze bereikte een hoogtepunt toen Jesus verklaarde dat Hij zijn vlees te eten en zijn bloed te drinken zou geven. Met deze uitspraak wekte Hij echte tegenstand op bij zijn volgelingen. Het ongenoegen drong zelfs door tot de kleine groep van leerlingen die Jesus genegen waren en die Hem door dik en dun waren gevolgd.

Het evangelie van vandaag begint met die vaststelling: "Toen zij dit hoorden, zeiden velen van Jezus' leerlingen: 'Deze taal stuit iemand tegen de borst. Wie kan daarnaar luisteren?'" En: "Ten gevolge hiervan trokken velen van zijn leerlingen zich terug en verlieten zijn gezelschap."

Deze leerlingen waren Jezus trouw en enthousiast gevolgd, zolang Hij hun zieken genas, hun boze geesten uitdreef, hun doden tot leven opwekte en brood vermenigvuldigde wanneer ze honger hadden, dus zolang Jezus tegemoetkwam aan hun verlangens. Maar zodra Jezus iets zegde dat hen tegen de borst stuitte; zodra hun geloof op de proef werd gesteld, zegden ze hun vertrouwen in Jezus op. Hun geloof had geen diepe wortels. Ze keerden Jezus de rug toe en namen afscheid. Jezus bleef over met de kleinste kern van zijn volgelingen: het groepje van twaalf. En de evangelist Johannes laat al aanvoelen dat het nog erger zal worden voor Jezus want zonder hem met name te noemen, verwijst Hij naar het verraad dat Judas zal plegen.

Wat gaat Jezus nu doen, nu Hij vaststelt dat zelfs een groot deel van zijn leerlingen Hem in de steek laat? Zal Hij zijn uitspraken wat aanpassen en de scherpe kanten eraf laten? Het antwoord is neen, en zelfs als zijn beste vrienden zouden beslissen om van Hem weg te gaan, dan nog zal Hij geen woord terugnemen van de leer die Hij namens zijn Vader verkondigt. Als het gaat over de wil van zijn Vader, bestaan er voor Jezus geen compromissen. In plaats daarvan stelt Hij aan dat kleine groepje getrouwen dat is overgebleven de vraag: "Wilt ook gij soms heengaan?"

Voor ieder van ons komt er een moment in het leven dat ook wij een duidelijke keuze moeten maken: voor geloof of voor ongeloof, voor de ene, ware God of voor afgoden en valse goden. Dat was zo ten tijde van het Oude Testament, we hoorden het in de eerste lezing en dat was zo bij de leerlingen van Jezus, na z'n uitspraken over het eten van zijn vlees en het drinken van zijn bloed. Ook zij moeten kleur bekennen, duidelijk zeggen waarvoor ze staan. In naam van allen spreekt Petrus een ondubbelzinnige geloofsbelijdenis uit: "Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven en wij geloven en weten dat Gij de Heilige Gods zijt."

Deze krachtige geloofsbelijdenis betekende niet dat Petrus alles begrepen had of geen twijfels meer had, ook niet dat hij tegen alle zwakheden bestand was en dat hij geen fouten meer kon begaan. We weten trouwens beter: hij zal Jezus nog driemaal verloochenen en op het ogenblik van Jezus' dood zal hij zich laf verstoppen. Zij betekent wel dat hij Jezus

beschouwt als zijn enige toeverlaat, de enige die woorden heeft van eeuwig leven, de enige die hem kan redden.

Dit evangelieverhaal heeft zich tweeduizend jaar geleden afgespeeld. Het is nog altijd actueel. Het herhaalt zich in het leven van ieder van ons. Vroeg of laat slaat ook voor ons het uur van de waarheid, het uur waarop wij moeten kiezen en moeten afstappen van neutraliteit.

Vandaag leven wij in een wereld waarin kiezen voor Jezus, en voor datgene waarvoor Hij staat, niet evident is. Wij maken dagelijks mee dat mensen zich in groten getale van Jezus afkeren om zich in de armen van de moderne goden te werpen: de god van de wetenschap, de god van de sekten, de god van het comfort, van het geld en van de consumptie, de god van de onbegrensde individuele vrijheid, de god van het geweld, de god van het ik. Vandaag de dag willen mensen zelfs dat de Kerk meedrijft met de tijdsgeest, zich aanpast aan wat de moderne wereld voorhoudt en wenst, in plaats van aan de inzichten en verlangens van wat Jezus en de Vader wil.

In die wereld richt Jezus ook vandaag de vraag aan ieder van ons: "Wilt ook gij heengaan?" Die vraag is een uitnodiging om ons ondubbelzinnig achter Jezus te scharen, openlijk en zonder vrees of schaamte, ons geloof in Hem uit te spreken en te belijden.

Maar vaak zijn we zo druk bezig met onszelf en wordt er zoveel lawaai rondom ons gemaakt, dat we Jezus' vraag niet eens meer horen: "Wilt ook gij soms heengaan?"...

Miet Daeleman